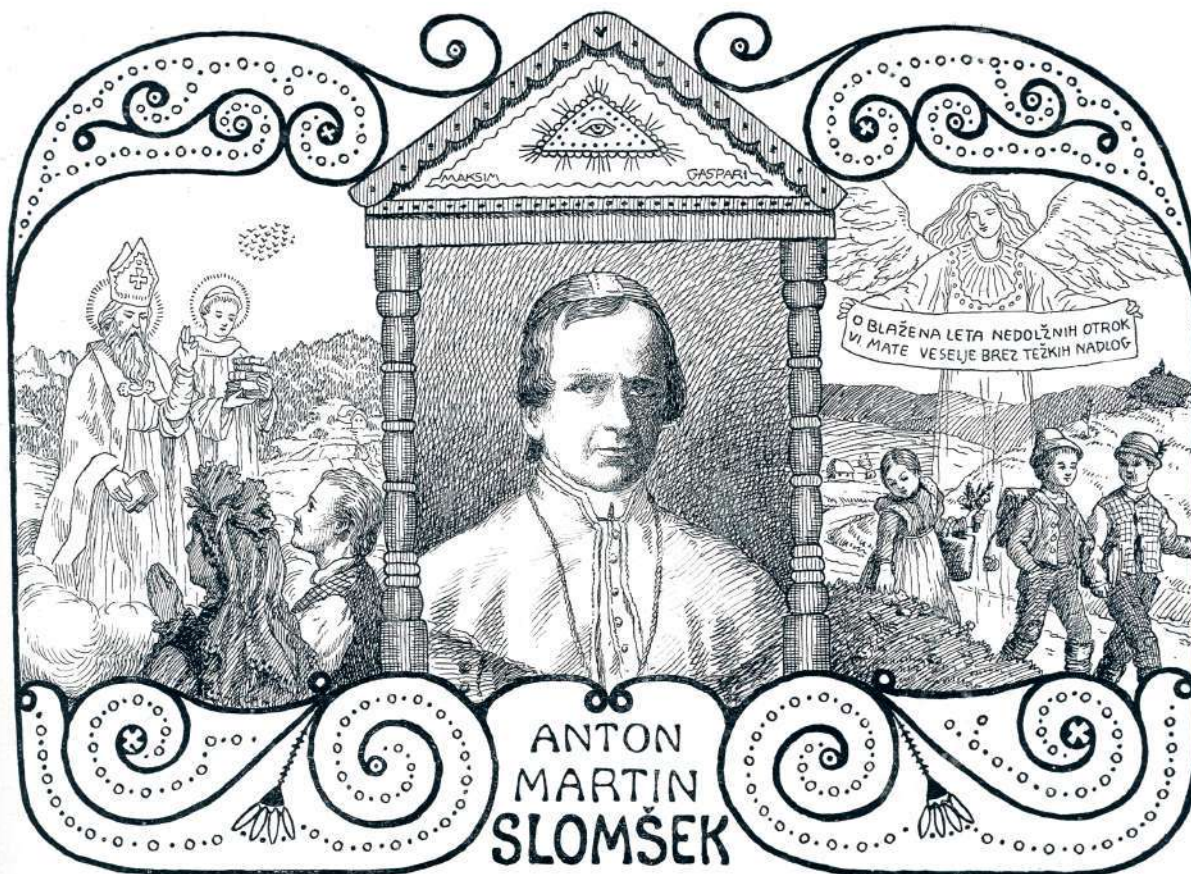

Rodoljubje na deželi.

Povest. — Spisal dr. Fr. Detela.

(Dalje.)

IV.

Drugega jutra je pozdravil dr. Osat Julko tako prijazno, da se mu je začudena nasmejala in ga pohvalila, kakšno lepo ovratnico da ima.

„Ali Vam ugaja?“

„Seveda. Kako lepo se Vam tudi poda!“ Še enkrat se je pogledal gospod Osat v zrcalo, potem pa odkorakal mladostno prožno po snežni cesti proti Logu voščit gospe Radičevi dobro jutro. Videti je bil tako dobre volje, da je gospa takoj porabila priliko in ga poprosila prispevka za božičnico ubogim otrokom. Brez vseh težav je odštel dr. Osat petdeset kron in žel tako pristrčno zahvalo, da bi jih dal še petdeset, če bi ga bila še prosila.

„Zdaj pa še nekaj, gospod doktor,“ je dejala in mu natočila likerja. „Proti našemu učitelju se kuje grd naklep.“

„Sem že čul, milostiva gospa,“ ji je segel v besedo Osat in pripovedoval, kar je bil slišal pri Berusu.

„Ampak to se vendar ne sme zvršiti!“ se je vnemala gospa. „Vaš gospodar Mrak je predsednik krajnega šolskega sveta. Poskrbite, gospod doktor, da se potegne on za našega prijatelja. Prav hvaležna Vam bom.“

„A jaz sem izvedel, da je Mrak sam tudi podpisal pritožbo.“

„To nič ne de. Kaj se vse podpiše, da se izkaže usluga, ki nič ne stane!“

Bogomir ni dolgo nič slutil, kaj da se snuje proti njemu. Izpolnoval je mirno svoje dolžnosti in se veselil napredovanja učencev v vednosti in lepem vedenju in skromnih, genljivih izrazov vdane hvaležnosti. Prijatelj kaplan Janez mu je čestital k lepim uspehom, sladkim sadovom vestnega truda, in mu želel, da bi res mogel vzgajati le z rahlimi pomočki.